

Nr. 2 - 1960

To dikt

Det kan bli hett i folkebadet.
Der elskes også ganske hett
når siste tynne fikenbladet
blir skåldet bort på et skjelett.

★ ★ ★
★

IDAR KRISTIANSEN:

To dikt

Jeg erkjenner min skyld —

Jeg erkjenner min skyld
denne
at jeg vocket på din sjel
og så den naken —
skamløst listet jeg mitt øye
inntil nøkkelhullet
og fikk min lønn:
underlige vinder så jeg bo
i ditt blikk
og en mørk ravn
la ømt sine vingers kjærlighet
på ditt ansikt
— og du jaget den ikke.

Men da du ante mitt hjertes
slag bak døren
kastet du hurtig en hudfarvet kimono
om din sjel —
ravnen var borte
plutselig
og vindene gjorde seg små så små
dypest i dine to
nesten almindelige øyne.

